

Početna stranica > Pokretanje sudskog postupka > Europski pravosudni atlas u građanskim stvarima >

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima

Nacionalne informacije povezane s Uredbom (EU) br. 606/2013

Opće informacije

Uredbom (EU) br. 606/2013 o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima uspostavlja se mehanizam kojim se dopušta izravno priznavanje naloga za zaštitu izdanih kao mjera građanskog prava između država članica.

Stoga ako ste korisnik zaštitne mjere građanskog prava izdane u državi članici u kojoj imate boravak, možete se izravno pozvati na nju u drugim državama članicama tako da nadležnim tijelima predložite [potvrdu](#) kojom se potvrđuju vaša prava.

Ta se Uredba primjenjuje od **11. siječnja 2015.**

Za detaljne informacije koje se odnose na određenu zemlju odaberite odgovarajuću zastavu.

Dodatne informacije o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera mogu se pronaći na [posebnoj stranici](#).

Posljednji put ažurirano: 16/01/2023

Stranicu održava Europska komisija. Informacije na ovoj stranici ne odražavaju nužno službeno stajalište Europske komisije. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest koja se odnosi na propise za autorska prava za europske stranice.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Belgija

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Sljedeća tijela imaju ovlast za određivanje zaštitnih mjera ovisno o predmetu u kojem se traži zaštitna mjera: obiteljski sud (*tribunal de la famille*), radni sud (*tribunal du travail*) ili ured javnog tužitelja (*ministère public*), uz naknadnu provjeru koju provodi obiteljski ili maloljetnički sud (*tribunal de la jeunesse*).

Za izdavanje potvrde odgovoran je voditelj registra (*greffier en chef*) onog suda koji je odredio zaštitne mjere ili ured javnog tužitelja, ako je primjenjivo.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Ured javnog tužitelja u mjestu u kojem je zaštićena osoba upisana u registar stanovništva ili će to biti, ili u kojem ta osoba ima ili će imati uobičajeno boravište.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Ured javnog tužitelja u mjestu u kojem je zaštićena osoba upisana u registar stanovništva ili će to biti, ili u kojem ta osoba ima ili će imati uobičajeno boravište. Protiv te se prilagodbe može podnijeti žalba prvostupanjskom sudu (*tribunal de première instance*) u skladu s člankom 11. stavkom 5.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Prvostupanjski sud.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Za prijevode iz članka 16. stavka 1. prihvaćaju se francuski, nizozemski i/ili njemački jezik, ovisno o tome koji su službeni jezici mjesta izvršenja u skladu s belgijskim pravom.

Posljednji put ažurirano: 10/01/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Bugarska

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Tijelo nadležno za određivanje zaštitnih mjera jest okružni sud nadležan prema mjestu na kojem oštećena stranka trajno ili trenutno boravi (članak 7. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji).

Okružni sud koji je razmatrao predmet je onaj koji, na pisani zahtjev zaštićene osobe, izdaje potvrdu iz [članka 5. Uredbe \(EU\) br. 606/2013](#) (članak 26. stavak 1. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji).

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Osoba koja ima koristi od zaštitne mjere određene u jednoj od država članica EU-a može zatražiti da Gradski sud u Sofiji izda nalog za zaštitu na državnom području Bugarske (članak 23. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji).

Ministarstvo unutarnjih poslova i Ured javnog tužitelja nadležni su za provedbu takve mjere.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Nadležan je Gradski sud u Sofiji.

Sud provjerava može li se mjera provesti sredstvima dostupnima u bugarskom pravu. Ako to nije moguće, sud određuje zamjensku zaštitnu mjeru u skladu s bugarskim pravom (članak 24. stavak 2. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji).

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Odbijanje priznavanja ili izvršenja zaštitne mjere odobrava Gradski sud u Sofiji na zahtjev osobe koja predstavlja opasnost (članak 25. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji).

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Bugarska zahtijeva da dokumenti budu prevedeni na bugarski.

Posljednji put ažurirano: 10/09/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Češka

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

1. Privremene mjere zaštite od nasilja u obitelji temeljem Zakona o posebnim sudskim postupcima

1.1. Relevantno zakonodavstvo

Posebne odredbe za borbu protiv nasilja u obitelji sadržane su u člancima od 751. do 753. Zakona br. 89/2012 (Građanskog zakonika) koji je dostupan [ovdje](#). Postupovna pravila kojima se uređuju postupci privremene zaštite od nasilja u obitelji utvrđena su u člancima od 400. do 414. Zakona br. 292/2013 o posebnim sudskim postupcima, koji je dostupan [ovdje](#).

Ako jednom od bračnih drugova (koji je još u braku ili je razveden) postane nepodnošljivo s drugim bračnim drugom dijeliti kuću ili stan gdje se nalazi obiteljski dom zbog tjelesnog ili psihičkog nasilja nad njim ili nekom drugom osobom koja živi u obiteljskom domu s bračnim drugovima, sud može na zahtjev tog bračnog druga ograničiti ili čak oduzeti pravo drugog bračnog druga na stanovanje u navedenoj kući ili stanu na određeno vrijeme.

Uzimajući u obzir njezinu prirodu i sadržaj, kao i uvjete za njezino donošenje, privremena mjera zaštite od nasilja u obitelji spada u područje primjene Uredbe (EU) br. 606/2013 Europskog parlamenta i Vijeća.

1.2. Nositelji prava

(a) **bračni drugovi**: nasilje ne mora nužno biti usmjereno samo na bračnog druga, već može biti usmjereno i na neku drugu osobu koja živi u obiteljskom domu s bračnim drugovima

(b) **razvedeni bračni drugovi** koji dijele obiteljski dom

(c) **druge osobe** koje žive u obiteljskom domu s bračnim drugovima ili razvedenim bračnim drugovima bez obzira na to je li nasilje usmjereno na te druge osobe ili na neke druge osobe koje žive u njihovom kućanstvu.

1.3. Sadržaj

Tuženiku se prije svega može naložiti sljedeće:

(a) da napusti zajedničko kućanstvo i njegovu neposrednu okolinu i da ne smije boraviti u zajedničkom kućanstvu ili mu pristupati

(b) da se ne smije približavati zajedničkom kućanstvu ili podnositelju zahtjeva i boraviti u blizini

(c) da se ne smije susretati s podnositeljem zahtjeva ili

(d) da ni na koji način ne smije uhoditi i uznemirivati podnositelja zahtjeva.

1.4. Trajanje

Privremena mjera traje mjesec dana od datuma izvršivosti. Relevantna odluka postaje izvršiva nakon donošenja, tj. njezina izvršivost ne ovisi o dostavi ili pravomoćnosti odluke.

Odluka se može izvršiti u više navrata za vrijeme razdoblja za koje je donesena privremena mjera. Ako stranka obveznica povrijedi svoju obvezu suzdržavanja od ulaska ili boravka u zajedničkom kućanstvu nakon donošenja odluke iz članka 493. Zakona o posebnim sudskim postupcima, sud će u bilo kojem trenutku i bez odgode ponovno izvršiti odluku iseljavanjem stranke obveznice iz zajedničkog kućanstva na zahtjev nositelja prava. U drugim će slučajevima sud postupiti u skladu s člankom 351. Zakona o parničnom postupku i stranci obveznici izreći novčanu kaznu do 100 000 CZK zbog povrede obveze.

1.5. Produljenje

Privremena mjera vrijedi mjesec dana od datuma izvršivosti odluke te se može produljiti. Sud će je produljiti samo na zahtjev.

Podnošenjem odgovarajućeg zahtjeva za produljenje automatski se produljuje trajanje privremene mjere do donošenja odluke suda o zahtjevu.

Najdulje je ukupno trajanje privremene mjere šest mjeseci od dana njezine izvršivosti.

1.6. Postupovna pravila

Nadležan je redovni sud podnositelja zahtjeva. Sud će odlučiti o relevantnom zahtjevu u roku od 48 sati bez održavanja rasprave. Na odluku je dopuštena žalba. U Češkoj ne postoji javni registar privremenih mjera.

1.6.1. Ključni elementi zahtjeva

Zahtjev za privremenu mjeru zaštite od nasilja u obitelji mora sadržavati opće elemente propisane u zahtjevu i opis činjeničnog stanja kojim se dokazuje da je suživot podnositelja zahtjeva i tuženika u kući ili stanu gdje dijele kućanstvo podnositelju zahtjeva nepodnošljiv zbog fizičkog ili psihičkog nasilja usmjerenog na navedenog podnositelja zahtjeva ili opis činjeničnog stanja kojim se dokazuje da se podnositelja zahtjeva uhodi ili uznemirava.

1.6.2. Sudska pristojba

Podnositelj zahtjeva za zaštitu od nasilja u obitelji oslobođen je plaćanja sudske pristojbe.

1.7. Povreda

Tijelo nadležno za primanje pritužbi povezanih s povredom privremene mjere je policija Češke Republike.

2. Privremene mjere na temelju Zakona o parničnom postupku

2.1. Relevantno zakonodavstvo

Članci od 74. do 77.a Zakona br. 99/1963 (Zakon o građanskom postupku), koji je dostupan [ovdje](#). Ako sud odobri zahtjev za mjeru zaštite, u svakom slučaju mora podnositelju zahtjeva naložiti da u određenom vremenskom roku podnese zahtjev za pokretanje postupka o osnovanosti predmeta jer je privremena mjera samo privremeno rješenje dok se predmet ne riješi konačnom odlukom o njegovoj osnovanosti.

2.2. Nositelji prava

Stranke u postupku u vezi sa zahtjevom za privremenu mjeru u svakom su slučaju podnositelj zahtjeva i osobe koje bi bile stranke u postupku o osnovanosti predmeta (članak 74. stavak 2. Zakona o parničnom postupku).

2.3. Sadržaj

Primjeri obveza koje sud može nametnuti privremenom mjerom navedeni su u članku 76. stavku 1. Zakona o parničnom postupku. Članak 76. stavak 1.

točka (e) posebno je relevantan za potrebe izdavanja potvrda u skladu s Uredbom (EU) br. 606/2013 Europskog parlamenta i Vijeća s obzirom na to da se njime propisuje da privremenom mjerom sud može stranci naložiti određenu radnju, suzdržavanje od određene radnje ili prihvaćanje nečega.

2.4. Trajanje

Rješenje kojim se izriče privremena mjera izvršivo je po objavi. Ako nema objave, izvršivo je po dostavi obvezniku.

Privremena mjera prestaje vrijediti u sljedećim slučajevima:

(a) ako podnositelj zahtjeva ne podnese zahtjev za pokretanje postupka o osnovanosti predmeta u vremenskom roku koji je utvrđen zakonom ili koji je propisao sud

(b) ako zahtjev u pogledu osnovanosti predmeta nije odobren

(c) ako je zahtjev u pogledu osnovanosti predmeta odobren i ako je prošlo 15 dana od izvršenja odluke o tom predmetu

(d) ako je trajanje mjere isteklo.

Sud može produljiti trajanje privremene mjere.

2.5. Postupovna pravila

Za odobrenje privremene mjere u načelu je nadležan sud koji je nadležan i za osnovanost predmeta. O zahtjevu za privremenu mjeru sud će odlučiti bez odgode i bez održavanja rasprave, a najkasnije u roku od sedam dana od podnošenja zahtjeva. Na odluku je dopuštena žalba. U Češkoj ne postoji javni registar privremenih mjera.

2.5.1. Ključni elementi zahtjeva

Zahtjev za privremenu mjeru mora sadržavati opće elemente koji se zahtijevaju u zahtjevu te imena, prezimena i boravišta stranaka i, ako je primjenjivo, njihovih zastupnika, opis činjeničnog stanja kojim se dokazuje da je odnos između stranaka potrebno privremeno riješiti ili da postoji zabrinutost da bi izvršenje sudske odluke moglo biti ugroženo, kao i opis činjeničnog stanja kojim se opravdava privremena mjera. U zahtjevu je potrebno jasno naznačiti kakvu privremenu mjeru traži podnositelj zahtjeva.

2.5.2. Sudska pristojba

Pristojba za podnošenje zahtjeva iznosi 1000 CZK.

2.6. Povreda

Ništava je svaka pravna radnja obveznika iz izreke izvršivog rješenja o odobrenju privremene mjere, kojom se krši obveza nametnuta izvršivim rješenjem o odobrenju privremene mjere. Sud će ništavost uzeti u obzir po službenoj dužnosti.

3. Privremene mjere na temelju Zakona o kaznenom postupku

3.1. Relevantno zakonodavstvo

Pravne odredbe kojima se uređuju privremene mjere sadržane su u člancima od 88.b do 88.o Zakona br. 141/1961 o kaznenom postupku (Zakon o kaznenom postupku) koji je dostupan [ovdje](#).

Uzimajući u obzir njihovu prirodu i sadržaj, može se smatrati da privremene mjere na temelju članka 88.d Zakona o kaznenom postupku (*zabrana kontakta s određenim osobama*) i članka 88.e Zakona o kaznenom postupku (*zabrana pristupa domu*) spadaju u područje primjene Uredbe (EU) br. 606/2013 Europskog parlamenta i Vijeća.

3.2. Korisnici zaštite

Žrtva, bliska osoba ili neka druga osoba (npr. svjedok).

3.3. Sadržaj

3.3.1. Zabrana kontakta s određenim osobama

Zabrana kontakta s određenim osobama znači da obveznik ne smije ni na koji način kontaktirati sa žrtvom, osobama bliskima žrtvi ili nekim drugim osobama ili ih tražiti (a posebno kad je riječ o svjedocima), među ostalim ni putem elektroničke komunikacijske mreže ili na neki drugi sličan način.

3.3.2. Zabrana pristupa domu

Zabrana pristupa domu znači da okrivljenik ne smije pristupati i približavati se zajedničkom kućanstvu koje dijeli sa žrtvom niti u njemu boraviti.

3.4. Trajanje

Privremena mjera traje sve dok je potrebna u svrhu za koju je donesena, a najdulje do pravomoćnosti presude ili neke druge odluke kojom se postupak obustavlja.

Ako razlog za izricanje privremene mjere i dalje postoji, a okrivljenik se ne pridržava uvjeta privremene mjere, tijelo nadležno za provedbu kaznenog zakona može odlučiti da će okrivljeniku izreći upravnu novčanu kaznu, neku drugu vrstu privremene mjere ili odrediti pritvor.

3.5. Postupovna pravila

Relevantne pravne odredbe sadržane su u članku 88.b stavku 2. Zakona o kaznenom postupku. Na odluku je dopuštena žalba. U Češkoj ne postoji javni registar privremenih mjera.

3.5.1. Ključni elementi zahtjeva

Ovlast za izricanje privremenih mjera u kaznenom postupku ima sudac, a ponekad i javni tužitelj (vidjeti članak 88.m Zakona o kaznenom postupku).

3.5.2. Sudska pristojba

Zahtjevi za privremene mjere ne podliježu plaćanju sudske pristojbe.

3.6. Povreda

Tijela nadležna za primanje pritužbi povezanih s povredom privremene mjere su tijela za izvršavanje kaznenog zakonodavstva, konkretno policija Češke Republike.

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Okružni sudovi (*okresní soudy*)

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Okružni sudovi (*okresní soudy*) Na temelju članka 513.a stavka 1. [Zakona br. 292/2013 o posebnim sudskim postupcima](#) mjesnu nadležnost ima redovni sud podnositelja zahtjeva. Ako to nije primjenjivo, mjesnu nadležnost ima sud na čijem području treba biti odobrena zaštita. To je obično okružni sud područja na kojem boravi podnositelj zahtjeva.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Okružni sudovi (*okresní soudy*) Na temelju članka 513.a stavka 2. [Zakona br. 292/2013 o posebnim sudskim postupcima](#) mjesnu nadležnost ima redovni sud podnositelja zahtjeva. Ako to nije primjenjivo, mjesnu nadležnost ima sud na čijem području treba biti odobrena zaštita. To je obično okružni sud područja na kojem boravi podnositelj zahtjeva.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Okružni sudovi (*okresní soudy*)

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Češki ili slovački

Posljednji put ažurirano: 03/06/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Estonija

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

Zaštitne mjere u građanskim stvarima mogu se odrediti u skladu s člankom 1055. stavkom 1. [Zakona o obveznim odnosima](#) u kojem je navedeno da, ako se trajno uzrokuje nezakonita šteta ili se prijeti nezakonitom štetom, žrtva ili osoba kojoj se prijeti ima pravo tražiti okončanje ponašanja koje uzrokuje štetu ili okončanje prijetnji takvim ponašanjem. U slučaju tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, povrede privatnosti ili drugih prava osobnosti može među ostalim biti potrebno počinitelju štetne radnje zabraniti pristup drugim osobama (zabranom približavanja), udaljiti ga iz stambenog prostora, regulirati komunikaciju ili

odrediti druge zaštitne mjere. U članku 475. stavku 1. točki 7. [Zakona o parničnom postupku](#) utvrđen je postupak za određivanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima, u skladu s kojim postupci povodom tužbe uključuju određivanje zabrane prilaženja i druge slične mjere za zaštitu prava osobnosti kako je utvrđeno u poglavlju 55. člancima od 544. do 549., u kojima je detaljnije utvrđen postupak za određivanje zabrane približavanja. U skladu s člankom 378. stavkom 1. točkom 3., člankom 546. i člankom 551. stavkom 1. Zakona o parničnom postupku mjere zaštite u građanskim stvarima mogu se odrediti i kao mjere osiguranja u sudskom postupku ili kao privremene mjere u postupcima povodom tužbe.

U skladu s člankom 1055. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima može biti potrebno počinatelju štetne radnje zabraniti približavanje drugim osobama (npr. nametanjem zabrane približavanja), udaljiti ga iz stambenog prostora, regulirati komunikaciju ili primijeniti druge slične mjere. Stoga popis mjera koje se mogu odrediti za zaštitu prava osobnosti naveden u Zakonu nije isključiv te se u posebnim slučajevima može zatražiti određivanje prikladnih i potrebnih mjera. U analizi sudske prakse o zabranama približavanja 2008. Vrhovni sud zauzeo je stav da bi, ako ugrožena osoba i osoba koja je predmet mjere žive (ili rade) blizu jedno drugome, primjerenije bilo regulirati njihov kontakt, a sadržaj zabrana (zaštitnih mjera) mogao bi se sastojati prvenstveno od popisa zabranjenih radnji. Nezakonito djelo počinjeno na štetu ugrožene osobe nije preduvjet za određivanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima. Dovoljno je ako na temelju tuženikova prethodnog ponašanja postoji opasnost da bi tuženik mogao ozlijediti žrtvu, narušiti njezino zdravlje ili povrijediti njezinu privatnost ili njezina druga prava osobnosti.

Nema statističkih podataka o prosječnom razdoblju trajanja mjera. U Estoniji je moguće odrediti brojne mjere za zaštitu privatnosti i prava osobnosti u skladu s člankom 1055. Zakona o obveznim odnosima na razdoblje od najviše tri godine. Na temelju analize sudske prakse o zabranama približavanja koju je Vrhovni sud proveo 2008. zaključeno je da sudovi većinom određuju zabrane približavanja za razdoblje od najviše tri godine.

Uredba (EU) br. 606/2013 obuhvaća zaštitne mjere u građanskim stvarima. Ta se uredba ne primjenjuje na zaštitne mjere koje pripadaju području primjene Uredbe (EZ) 2201/2003.

Određivanje zaštitne mjere može zatražiti ugrožena ili ozlijeđena osoba u zasebnom postupku ili zajedno s drugim podneskom. Radi provedbe zaštitne mjere, osoba kojoj prijete opasnost mora podnijeti zahtjev [regionalnom sudu](#) prema mjestu boravišta ili posljednjem poznatom mjestu boravišta osobe koja predstavlja opasnost, u skladu s općom mjesnom nadležnošću. Sudovi obrađuju podneske u okviru postupaka povodom tužbe. Prije određivanja zaštitne mjere sud saslušava osobu protiv koje je mjera zatražena i osobu u čijem se interesu provodi postupak određivanja zaštitne mjere. Sud prema potrebi saslušava i osobe koje su blisko povezane s gore navedenim osobama ili se savjetuje s općinskom ili gradskom upravom ili policijskom upravom u boravištu dotične osobe.

Podnesci predani sudu moraju biti sastavljeni na estonskom jeziku te moraju ispunjavati zahtjeve iz članaka 338. i 363. Zakona o parničnom postupku. U skladu s člankom 338. Zakona o parničnom postupku postupovni akt koji stranka u postupku podnosi sudu mora sadržavati:

imena, adrese i brojeve telefona sudionika u postupku i njihovih potencijalnih zastupnika;

naziv suda;

meritum predmeta;

za predmet koji se rješava, broj građanskog predmeta;

podnesak koji je podnijela stranka u postupku;

okolnosti na kojima se temelji podnesak;

popis dodataka postupovnom aktu;

potpis stranke u postupku ili njezina zastupnika ili, za dokument koji se prenosi elektroničkim putem, digitalni potpis ili drugo sredstvo identifikacije u skladu s odredbama članka 336. Zakona o parničnom postupku.

Postupovni akt mora sadržavati osobnu identifikacijsku oznaku ili, u nedostatku iste, datum rođenja fizičke osobe.

Ako stranka u postupku ne zna adresu ili druge podatke druge stranke u postupku, u postupovnom dokumentu moraju se navesti mjere koje je stranka u postupku poduzela kako bi dobila takve informacije.

Svi podnesci predani sudu moraju biti čitljivo otipkan. Ako je moguće, treba dostaviti i elektroničke verzije postupovnih dokumenata podnesenih sudu.

Ugovorni zastupnici, javni bilježnici, sudski izvršitelji, stečajni upravitelji, agencije državne i lokalne uprave i druge pravne osobe dostavljaju dokumente sudu elektronički ako ne postoji dobar razlog za njihovo dostavljanje u drugom obliku. Detaljnija pravila za podnošenje elektroničkih dokumenata sudovima, zahtjevi u odnosu na format dokumenata i popis dokumenata koji se mogu podnijeti pomoću portala utvrđeni su u [pravilniku](#) koji donosi ministar nadležan za to područje. Kad sudu dostavlja tiskane dokumente i dodatke, stranka u postupku mora dostaviti potreban broj prijepisa tih dokumenata koji će biti uručeni drugoj stranci u postupku, osim ako se dokumenti dostavljaju elektroničkim putem.

Državna pristojba od 50 eura plaća se pri podnošenju podneska ili žalbe u predmetima koji se preispituju u skladu s postupkom povodom tužbe. Državna pristojba od 50 eura plaća se pri podnošenju podneska za mjere osiguranja u sudskom postupku.

Prema estonskom pravu stranke u postupku ne moraju imati zastupnika na sudu za postupke povezane s određivanjem zaštitnih mjera u građanskim stvarima.

Osoba koja je predmet odluke o određivanju ili izmjeni zabrane prilaženja ili druge mjere za zaštitu prava osobnosti može se žaliti na nju. Protiv rješenja kojim sud odbija zahtjev za primjenu zabrane prilaženja ili druge mjere za zaštitu prava osobnosti, ukida ili mijenja takvu mjeru žalbu može podnijeti osoba koja je zatražila primjenu mjere ili u čijem je interesu ta mjera primijenjena. Žalbe okružnom sudu podnose se putem regionalnog suda čija se odluka osporava u žalbi. Žalbe se podnose u roku od 15 dana od datuma uručivanja sudske odluke. Ako zakonom nije drukčije propisano, žalba protiv sudske odluke ne može se podnijeti po isteku pet mjeseci od donošenja odluke u sudskim postupcima ili u postupcima povodom tužbe. Ako se okolnosti promijene, sud može otkazati ili izmijeniti zabranu prilaženja ili drugu mjeru za zaštitu prava osobnosti. Sud saslušava stranke prije otkazivanja ili izmjene mjere. Odluka o određivanju zabrane prilaženja ili druge mjere za zaštitu prava osobnosti uručuje se osobama protiv kojih se mjere određuju i osobama u čijem se interesu mjere određuju.

Odluke o zaštitnim mjerama izvršavaju se od trenutka uručivanja osobi koja je predmet mjere.

Izvršenje odluke o određivanju zaštitne mjere provodi sudski izvršitelj. Sudski izvršitelji općenito doznaju za kršenje zaštitne mjere od ugrožene osobe. Ako je zaštitna mjera određena prije utvrđivanja prava pristupa, sud može odlučiti o pravu pristupa na način kojim se u obzir uzima određena zaštitna mjera.

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

U Estoniji su sudovi nadležni za primjenu zaštitnih mjera. U skladu s člankom 5., regionalni sud koji je primijenio zaštitnu mjeru nadležan je za izdavanje potvrde o zaštitnoj mjeri. Za izdavanje potvrde treba podnijeti zahtjev regionalnom sudu. Podaci za kontakt estonskih sudova dostupni su na [internetskim stranicama](#) sudova.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Za izvršenje zaštitne mjere određene u drugoj državi članici potrebno je kontaktirati sudskog izvršitelja nadležnog za boravište ili prebivalište dužnika ili za mjesto na kojem se nalazi imovina dužnika. Sudski izvršitelji pokreću postupak izvršenja na temelju podneska i pismena o izvršenju koje dostavlja ugrožena osoba. Podaci za kontakt sudskih izvršitelja dostupni su na [internetskim stranicama](#) Komore sudskih izvršitelja i stečajnih upravitelja:

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici prema potrebi može primijeniti sudski izvršitelj koji je nadležan za izvršenje zaštitne mjere. Za izvršenje zaštitne mjere određene u drugoj državi članici nadležan je sudski izvršitelj nadležan za boravište ili prebivalište dužnika ili za mjesto na kojem se nalazi imovina dužnika. Podaci za kontakt sudskih izvršitelja dostupni su na [internetnim stranicama](#) Komore sudskih izvršitelja i stečajnih upravitelja:

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Za odbijanje priznavanja ili izvršenja zaštitnih mjera određenih u drugim državama članicama treba podnijeti zahtjev u mjestu boravišta dužnika ili regionalnom sudu koji je nadležan za planirani postupak izvršenja. Podaci za kontakt estonskih sudova dostupni su na [internetnim stranicama](#) sudova.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Estonski i engleski.

Posljednji put ažurirano: 17/02/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Grčka

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Zaštitne mjere može odrediti sudac jednočlanog prvostupanjskog suda u Ateni (*Monomelés Protodikeío Athínón*) koji odlučuje u postupku za izdavanje privremenih mjera (*diadikasía ton asfalistikón métron*).

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Nadležno tijelo je predsjednik odgovarajućeg udruženja sudskih izvršitelja (*Sýllogos Dikastikón Epimelitón*) ili njegov zamjenik.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

To može učiniti sudac jednočlanog prvostupanjskog suda koji odlučuje u postupku za izdavanje privremenih mjera.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Nadležno tijelo je jednočlani prvostupanjski sud koji odlučuje u izvanparničnom postupku (*ekoúsia dikaiodosía*).

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Grčki.

Posljednji put ažurirano: 02/02/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Španjolska

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

Nije primjenjivo.

U Španjolskoj ne postoje nalozi za zaštitu kao što su oni opisani u Uredbi 606/2013. Stoga ne postoje sudska tijela ovlaštena za izdavanje takvih naloga i potvrda iz članka 5. Uredbe.

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Nije primjenjivo.

U Španjolskoj ne postoje nalozi za zaštitu kao što su oni opisani u Uredbi 606/2013. Stoga ne postoje tijela ovlaštena za izdavanje takvih naloga i potvrda iz članka 5. Uredbe.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Prvostupanjski sud ili, ako je primjenjivo, obiteljski sud nadležan u okrugu u kojem živi žrtva.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Prvostupanjski sud ili, ako je primjenjivo, obiteljski sud nadležan u okrugu u kojem živi žrtva.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Pokrajinski sud.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Španjolski.

Posljednji put ažurirano: 20/05/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Francuska

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

Kad je riječ o građanskim stvarima, od uvođenja Zakona br. 2010-769 od 9. srpnja 2010., **obiteljski sud (*juge aux affaires familiales*)** može izdati **nalog za zaštitu (*ordonnance de protection*)**. Ta je mjera uređena sljedećim odredbama:

[člankom 515-9 i dalje Građanskog zakonika](#)

[člankom 1136-3 i dalje Zakona o parničnom postupku](#) kad je riječ o postupovnim pravilima

člankom 1136-16 i dalje Zakona o parničnom postupku kad je riječ o postupovnim pravilima o izdavanju naloga za nošenje elektroničkih narukvica za upozoravanje žrtava obiteljskog nasilja.

Nalog za zaštitu izdaje se u sljedećim situacijama: u slučajevima **obiteljskog nasilja**, neovisno o tome jesu li stranke izvanbračni partneri, u slučajevima **nasilja koje čini bivši bračni drug ili partner**, neovisno o tome jesu li stranke bile izvanbračni partneri, kad se **punoletnoj osobi prijeti prisilnim brakom**.

Posljedica nasilja mora biti **dovođenje u opasnost jednog člana para i/ili njihove djece**. Sud će izdati nalog za zaštitu ako smatra da postoje **ozbiljni razlozi da se smatra vjerojatnim da je došlo do navodnog nasilja i da je žrtva u opasnosti**.

Obiteljski sud može izdati nalog za zaštitu neovisno o bilo kojem postupku razvoda braka i kazneni postupak ne mora biti u tijeku.

Sud može naložiti sljedeće mjere:

nalog tuženiku kojim mu se zabranjuju susreti i kontakti s određenim konkretno imenovanim osobama

nalog tuženiku kojim mu se zabranjuje posjećivanje određenih mjesta koja posjećuje podnositelj zahtjeva i koja obiteljski sud posebno navede

nalog tuženiku kojim mu se zabranjuje posjedovanje ili nošenje oružja

ponuda tuženiku za zdravstvenu, socijalnu ili psihološku pomoć ili pohađanje tečaja za sprečavanje i suzbijanje spolnog i obiteljskog nasilja i poticanje počinitelja da preuzme odgovornost za svoje ponašanje

kad je riječ o bračnim drugovima: nalog bračnim drugovima da žive odvojeno, u kojem se navodi koji će od njih nastaviti boraviti u bračnom domu; osim u posebnim okolnostima, podnositelju zahtjeva koji traži izdavanje naloga za zaštitu u pravilu se odobrava da ostane u domu, čak i ako mu je osiguran hitni smještaj

kad je riječ o izvanbračnim partnerima ili partnerima koji su sklopili građansko partnerstvo (PACS): sud može izdati nalog o zajedničkom domu; osim u posebnim okolnostima, podnositelju zahtjeva koji traži izdavanje naloga za zaštitu u pravilu se odobrava da ostane u domu, čak i ako mu je osiguran hitni smještaj

pravila za izvršavanje roditeljske skrbi i utvrđivanje doprinosa za uzdržavanje i odgoj djece, doprinosa troškovima bračnog života ili druge materijalne pomoći partnerima u građanskom partnerstvu; kad je riječ o izdavanju naloga za zaštitu, sud mora navesti određene razloge zbog kojih nije odredio ostvarivanje prava na pristup na određenom mjestu za susrete ili u prisutnosti treće strane od povjerenja

odobrenje zaštićenoj osobi da ne otkrije svoje prebivalište ili boravište te da kao adresu za dostavu pismena navede adresu svojeg odvjetnika ili javnog tužitelja

odobrenje zaštićenoj osobi da ne otkrije svoje prebivalište ili boravište te da kao adresu za svoje svakodnevne potrebe navede adresu kvalificirane pravne osobe

privremeno odobrenje pravne pomoći za obje stranke

na temelju sporazuma obje stranaka sudac može izdati nalog tuženiku da nosi elektroničku narukvicu koja će upozoriti podnositelja zahtjeva ako se tuženik približi na određenu udaljenost.

Te su mjere (posebno zabrana susreta ili kontakata s određenim osobama) prije svega preventivne prirode. Stoga mogu biti obuhvaćene područjem primjene Uredbe br. 606/2013. Te su mjere **privremene**: mogu biti naložene samo na razdoblje od **najviše šest mjeseci**. Međutim, mogu se produljiti ako se prije isteka tog razdoblja podnese zahtjev za razvod, zakonsku rastavu ili zahtjev koji se odnosi na izvršavanje roditeljske skrbi (članak 1136-13 Zakona o parničnom postupku). U tom slučaju nalog za zaštitu nastavlja važiti do pravomoćnosti odluke, osim ako sud odluči drukčije. Ipak, nalog za nošenje narukvice može se izdati i obnoviti samo za razdoblje od šest mjeseci.

Postupak:

Zakon br. 2019-1480 od 28. prosinca 2019. o postupcima protiv obiteljskog nasilja, kako je izmijenjen člankom 515-11 Građanskog zakonika, kojim se zahtijeva da se nalog za zaštitu mora izdati u roku od najviše šest dana od datuma kad je određen datum rasprave.

Upućivanje predmeta sudu: podnositelj može pokrenuti postupak pred obiteljskim sudom tako da zahtjev podnese osobno ili ga pošalje pisarnici. Kad primi zahtjev, obiteljski sud izdaje nalog kojim određuje datum rasprave. Time započinje rok od šest dana naveden u članku 515-11 Građanskog zakonika. Podnositelj nakon toga ima dva dana da preko sudskog izvršitelja (*huissier de justice*) izvrši dostavu obavijesti o datumu rasprave, svojeg zahtjeva i dokumenata drugoj stranci. Troškove sudskog izvršitelja snosi država, tako da je obraćanje sudu besplatno za žrtve obiteljskog nasilja. Na temelju članka 1136-3 Zakona o parničnom postupku obavijest o datumu rasprave može se uputiti i administrativnim sredstvima (npr. preko policije ili upravitelja zatvora) ako postoji ozbiljna i neposredna opasnost za sigurnost osobe na koju se odnosi nalog za zaštitu ili ako nema drugog načina za obavješćivanje.

Pozivanje stranaka: obiteljski sud poziva stranke na raspravu sudskim nalogom. Nalog se dostavlja kako je to prethodno navedeno.

Rasprava: postupak je usmeni. Stranke same iznose svoje argumente, ali može im pomagati ili ih zastupati odvjetnik.

Dostava pismena: nalog za zaštitu dostavlja sudski izvršitelj, osim ako sud odluči da ga treba dostaviti pisarnica preporučenim pismom s potvrdom o primitku ili administrativnim kanalima ako postoji ozbiljna i neposredna opasnost za sigurnost osobe na koju se odnosi nalog za zaštitu ili ako nema drugog načina dostave pismena.

Sud isto tako dostavlja odluku javnom tužitelju kako bi se osiguralo daljnje postupanje u skladu s naloženim mjerama. Javni tužitelj prosljeđuje odluku na znanje odgovarajućim policijskim ili žandarmerijskim službama. Osim toga, ako se u postupku utvrdi da je u opasnosti dijete, sud će nakon rasprave predmet uputiti javnom tužitelju.

Registar: ne postoji poseban registar mjera izrečenih u vezi s nalogima za zaštitu. Međutim, zabrane izrečene nalogom za zaštitu evidentiraju se u bazi podataka traženih osoba (zabrana kontakta, zabrana zadržavanja na određenim mjestima, zabrana napuštanja područja itd.).

Žalba: protiv odluke može se podnijeti žalba u roku od 15 dana od njezine dostave. Tuženik isto tako može podnijeti zahtjev za ukidanje ili izmjenu naloga za zaštitu ili za privremeno oslobođenje od nekih od svojih obveza.

Izvršenje naloga za zaštitu:

mjere određene u vezi s nalogom za zaštitu **izvršive su na privremenoj osnovi**, tj. moraju stupiti na snagu odmah nakon dostave odluke (čak i ako tuženik podnese žalbu) uz pomoć službi za izvršavanje zakonodavstva, ako je to potrebno. Zaštićena osoba može predmet uputiti policiji ili žandarmeriji ako dođe do kršenja jedne ili više mjera koje je odredio obiteljski sud.

Nepostupanje u skladu s predmetnim mjerama čini kažnjivo djelo na temelju članka 227-4-2 Kaznenog zakona (*code pénal*). Za to kazneno djelo predviđena je kazna zatvora u trajanju od dvije godine i novčana kazna u iznosu od 15 000 EUR. Ako roditelji zajednički izvršavaju roditeljsku skrb, sud koji odobrava prikrivanje adrese žrtve mora utvrditi i način održavanja veze između osobe koja predstavlja opasnost i djeteta preko treće strane ili sastajanjem na određenom mjestu te plaćanje bilo kakvih naknada za uzdržavanje bankovnim prijenosom.

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Obiteljski sud određuje sve zaštitne mjere i izdaje potvrde predviđene člankom 5. Uredbe.

Mjesno nadležan obiteljski sud jest:

sud mjesta u kojem se nalazi obiteljski dom

ako roditelji žive odvojeno, sud mjesta boravišta roditelja s kojim maloljetna djeca uobičajeno žive ako se roditeljska skrb izvršava zajednički ili sud mjesta boravišta roditelja koji sam izvršava roditeljsku skrb

u ostalim slučajevima sud mjesta boravišta osobe koja nije pokrenula postupak.

Zahtjev za izdavanje potvrde mora se podnijeti u dva primjerka i sadržavati precizan popis popratnih dokumenata. Odvjetničko zastupanje nije obvezno.

Odluka o odbijanju izdavanja potvrde može se osporavati pred predsjednikom suda kombinirane nadležnosti (*tribunal judiciaire*) jer žalbu ne mora podnijeti odvjetnik.

Zahtjevi na temelju članka 11. i 13. Uredbe prema [članku 509-8 Zakona o parničnom postupku](#) podnose se predsjedniku suda kombinirane nadležnosti, koji postupka po ubrzanom postupku za odlučivanje o meritumu predmeta. Taj postupak, koji je uspostavljen člankom 5. Uredbe br. 2019-1419 od 20. prosinca 2019. i navodi se u [članku 481-1 Zakona o parničnom postupku](#), može se upotrebljavati za određivanje datuma rasprave u kratkom roku bez obveze dokazivanja hitnosti. Hitnost se podrazumijeva samom prirodom postupka, koji se može upotrebljavati samo kad je to izričito propisano.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Tijela pred kojima se osoba mora pozvati na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere jesu **policija i žandarmerija**.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Podnositelj zahtjeva može zatražiti od zamoljene države članice da prilagodi činjenične elemente zaštitne mjere kako bi ona proizvodila učinke u toj državi članici na temelju članka 11. Uredbe. Zahtjevi na temelju članka 11. i 13. Uredbe prema [članku 509-8 Zakona](#) o parničnom postupku podnose se predsjedniku suda kombinirane nadležnosti, koji postupuje po ubrzanom postupku za odlučivanje o meritumu predmeta i odlučuje u skladu s tim postupkom. Prema tome, ako je u članku 1136-6 Zakona o parničnom postupku za podnošenje zahtjeva za izdavanje naloga za zaštitu pred francuskim sudom propisan usmeni postupak bez obveznog zastupanja, o zahtjevu za priznavanje građanskog naloga za zaštitu koji je donijela druga država članica u Francuskoj odlučuje se u skladu s ubrzanim postupkom za odlučivanje o meritumu predmeta uz obvezno zastupanje na temelju članka 509-2 i 760. Zakona o parničnom postupku.

Kad je riječ o mjesnoj nadležnosti, primjenjuju se pravila koja proizlaze iz sudske prakse i kojima se daje prednost zahtjevima dobrog sudovanja. Stoga će biti moguće zahtjev podnijeti predsjedniku regionalnog suda u mjestu u kojem zaštićena osoba namjerava prebivati ili boraviti.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Podnositelj zahtjeva obavješćuje se o izdavanju potvrde i može na temelju članka 13. Uredbe podnijeti prigovor sudu zamoljene države članice. Zahtjev za odbijanje priznavanja ili izvršenja mora se podnijeti predsjedniku suda kombinirane nadležnosti, koji postupuje po ubrzanom postupku za odlučivanje o meritumu predmeta (ovisno o prirodi predmeta on može biti delegiran obiteljskom sudu). Odvjetničko zastupanje nije obvezno.

Kad je riječ o mjesnoj nadležnosti, primjenjuju se pravila koja proizlaze iz sudske prakse i kojima se daje prednost zahtjevima dobrog sudovanja. Stoga će biti moguće zahtjev podnijeti predsjedniku regionalnog suda u mjestu u kojem zaštićena osoba namjerava prebivati ili boraviti.

Posljednji put ažurirano: 24/02/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Hrvatska

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

Sukladno Zakonu o zaštiti od nasilja u obitelji počinitelju nasilja u obitelji može se izreći novčana kazna i kazna zatvora te osim zaštitnih mjera propisanih Prekršajnim zakonom i sljedeće zaštitne mjere:

1. obveznog psihosocijalnog tretmana
2. zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtve nasilja u obitelji
3. udaljenja iz zajedničkog kućanstva
4. obveznog liječenja od ovisnosti.

Sud može izreći zaštitne mjere na zahtjev osobe izložene nasilju u obitelji, policije ili po službenoj dužnosti. Gore navedene zaštitne mjere sud može izreći prije pokretanja prekršajnog postupka na prijedlog žrtve ili drugog ovlaštenog tužitelja ako postoji izravna opasnost za sigurnost žrtve ili članova njezine obitelji odnosno člana zajedničkog kućanstva.

Prema čl. 65 Kaznenog zakona sud prema počinitelju može izreći sigurnosne mjere: obvezno psihijatrijsko liječenje, obvezno liječenje od ovisnosti, obvezan psihosocijalni tretman, zabrana obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti, zabrana upravljanja motornim vozilom, zabrana približavanja, uznemiravanja i uhođenja, udaljenje iz zajedničkog kućanstva, zabrana pristupa internetu i zaštitni nadzor po punom izvršenju kazne zatvora.

Počinitelju nasilnog kaznenog djela sud i državni odvjetnik mogu sukladno članku 98. Zakona o kaznenom postupku izreći i mjere opreza: zabrana približavanja određenoj osobi, zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom, zabrana uhođenja ili uznemiravanja žrtve ili druge osobe i/ili udaljenje iz doma.

Sukladno čl. 130.st. 6 Prekršajnog zakona, policijski službenici mogu na mjestu događaja počinitelju nasilja u obitelji naredbom odrediti privremenu mjeru opreza zabrane posjećivanja određenog mjesta ili područja odnosno zabrane približavanja određenoj osobi i zabrane uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom. Navedena mjera može se izreći u trajanju do 8 dana.

Pravilnik o načinu provedbe zaštitnih mjera zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtve nasilja u obitelji te mjere udaljenja iz zajedničkog kućanstva (NN [28/19](#))

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Zaštitne mjere određuju se prema odredbama Prekršajnog zakona i Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji.

Općinski sud, nadležan za postupanje u prekršajnim predmetima, može izreći zaštitne mjere na zahtjev osobe izložene nasilju u obitelji, policije ili po službenoj dužnosti.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Tijela pred kojima se u RH može pozivati na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici su:

Policijske uprave nadležne prema mjestu prebivališta, odnosno boravišta zaštićene osobe na području Republike Hrvatske.

Tijela nadležna za izvršenje takve mjere u RH:

Policijske uprave nadležne prema mjestu prebivališta, odnosno boravišta zaštićene osobe na području Republike Hrvatske, sukladno čl. 3. Zakona o provedbi Uredbe (EU) br. 606/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Općinski sudovi, nadležni za postupanje u prekršajnim predmetima, odgovorni su za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera prema mjestu prebivališta odnosno boravišta zaštićene osobe na području Republike Hrvatske, sukladno čl. 4. Zakona o provedbi Uredbe (EU) br. 606/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja su općinski sudovi nadležni za postupanje u prekršajnim predmetima prema mjestu prebivališta, odnosno boravišta zaštićene osobe na području Republike Hrvatske, sukladno čl. 5. Zakona o provedbi Uredbe (EU) br. 606/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima.

Sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje izvršenja:

Nije primjenjivo u Republici Hrvatskoj jer osoba koja predstavlja opasnost može podnijeti istovremeno zahtjev za odbijanje priznavanja i izvršenja zaštitne mjere općinskom sudu nadležnom za postupanje u prekršajnim predmetima. Nije predviđeno podnošenje zahtjeva za odbijanje izvršenja zaštitne mjere kao samostalnog pravnog sredstva.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Hrvatski jezik, sukladno čl. 6. Zakona o provedbi Uredbe (EU) br. 606/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima.

Posljednji put ažurirano: 15/07/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Italija

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Prema talijanskom pravu za određivanje zaštitnih mjera te izdavanje potvrda u skladu s člankom 5. nadležan je sud prema mjestu boravišta zaštićene osobe.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici poziva se te se ona prema potrebi izvršava pod nadzorom suda prema mjestu boravišta ili prebivališta zaštićene osobe u vrijeme podnošenja zahtjeva.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1. nadležan je sud prema mjestu boravišta ili prebivališta zaštićene osobe.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Isti sud kao u točki iii.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Talijanski.

Posljednji put ažurirano: 15/07/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Cipar

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

U članku 32. Zakona o sudovima br. 14 iz 1960. navodi se da svaki sud u izvršavanju svoje nadležnosti u građanskim stvarima može izreći sudsku zabranu (privremenu, trajnu ili obveznu).

U skladu s člankom 16. Zakona o obiteljskim sudovima br. 23 iz 1990. obiteljski sudovi imaju iste ovlasti.

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Tijelo nadležno za određivanje zaštitnih mjera jest okružni sud (*Eparchiakó Dikastirio tis Dimokratias*) u okrugu u kojem podnositelj zahtjeva prebiva ili boravi u dano vrijeme.

U slučaju obiteljskog spora, nadležno je tijelo obiteljski sud (*Oikogeneiakó Dikastirio tis Dimokratias*) u okrugu u kojem podnositelj zahtjeva ili tuženik prebiva ili boravi u dano vrijeme. Ako se spor odnosi na maloljetnika, nadležan je obiteljski sud u okrugu u kojem je maloljetnik pronađen.

Tijelo nadležno za izdavanje potvrda jest okružni ili obiteljski sud koji je odredio zaštitnu mjeru.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Tijelo pred kojim se može pozvati na zaštitnu mjeru:

nadležno je tijelo uvijek okružni sud na čijem je području okrug u kojem osoba koja predstavlja opasnost živi trajno ili privremeno. Ako je adresa nepoznata, nadležno je tijelo Okružni sud u Nikoziji.

Tijelo nadležno za izvršenje takve mjere:

nadležno je tijelo uvijek okružni sud na čijem je području okrug u kojem osoba koja predstavlja opasnost živi trajno ili privremeno. Ako je adresa nepoznata, nadležno je tijelo Okružni sud u Nikoziji.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Nadležno je tijelo uvijek okružni sud na čijem je području okrug u kojem osoba koja predstavlja opasnost živi trajno ili privremeno. Ako je adresa nepoznata, nadležno je tijelo Okružni sud u Nikoziji.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Sud kojem se mora podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja:

okružni ili obiteljski sud pred kojim se pozvalo na zaštitnu mjeru određenu u državi članici podrijetla.

Sud kojem se mora podnijeti zahtjev za odbijanje izvršenja, ako je primjenjivo:

okružni ili obiteljski sud pred kojim se pozvalo na zaštitnu mjeru određenu u državi članici podrijetla.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Dokumente treba dostaviti na grčkom jeziku. Prihvaćaju se i prijevodi na engleski jezik.

Posljednji put ažurirano: 16/04/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Latvija

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

Pravila i postupci primjenjivi na zaštitne mjere u građanskim stvarima uređeni su Zakonom o građanskom postupku.

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Tijela koja su u Latviji nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda su okružni (ili gradski) sudovi (članak 541.1 stavak 4.5) Zakona o građanskom postupku.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Tijela nadležna za izvršenje zaštitne mjere određene u drugoj državi članici su okružni (ili gradski) sudovi u mjestu u kojem se odluka treba izvršiti ili u mjestu prijavljenog boravišta tuženika, a ako ta mjesta nisu poznata, u mjestu stvarnog boravišta tuženika ili u mjestu u kojem tuženik ima registrirano sjedište (članak 651.3 stavak 1. Zakona o građanskom postupku).

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Tijela nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera su okružni (ili gradski) sudovi nadležni za izvršenje tih mjera (članak 651.5 stavak 2. Zakona o građanskom postupku).

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

To su okružni (ili gradski) sudovi u čijoj se nadležnosti treba izvršiti zaštitna mjera određena odlukom stranog suda (članak 644.3 stavak 4.3 Zakona o građanskom postupku).

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Sve transliteracije ili prijevodi propisani tom Uredbom moraju biti na službeni jezik Republike Latvije, tj. latvijski.

Posljednji put ažurirano: 25/06/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Litva

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

U Litvi zaštitne mjere obuhvaćene područjem primjene Uredbe određuju sudovi. Potvrde iz članka 5. Uredbe izdaje sud koji je odredio zaštitnu mjeru.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

U Litvi su sudski izvršitelji nadležni za izvršenje zaštitnih mjera obuhvaćenih područjem primjene Uredbe. Ako su sudski izvršitelji spriječeni u izvršenju zaštitnih mjera obuhvaćenih područjem primjene Uredbe, imaju opće pravo zatražiti od policije da osigura izvršenje.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Sudski izvršitelji koji izvršavaju zaštitne mjere obuhvaćene područjem primjene Uredbe mogu ih prilagoditi u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Zahtjeve za odbijanje priznavanja ili, prema potrebi, izvršenja zaštitne mjere potrebno je podnijeti litavskom žalbenom sudu.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Transliteracije ili prijevodi propisani Uredbom radi komunikacije s litavskim nadležnim tijelima moraju biti na službenom jeziku Republike Litve, tj. litavskom.

Posljednji put ažurirano: 07/04/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Luksemburg

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera:

javni tužitelj (*Procureur d'Etat*), na temelju izmijenjenog Zakona o nasilju u obitelji od 8. rujna 2003., i predsjednik okružnog suda (*Tribunal d'Arrondissement*), na temelju članaka od 1017-1 do 1017-12 novog Zakona o parničnom postupku.

Tijela koja su nadležna za izdavanje potvrda:

javni tužitelj, na temelju izmijenjenog Zakona o nasilju u obitelji od 8. rujna 2003., i predsjednik okružnog suda, na temelju članaka od 1017-1 do 1017-12 novog Zakona o parničnom postupku.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Tijela pred kojima se može pozvati na zaštitnu mjeru naloženu u drugoj državi članici:

javni tužitelj (kad je riječ o plaćanju novčanih kazni) i predsjednik okružnog suda.

Tijela koja su nadležna za izvršenje takve mjere:

javni tužitelj (kad je riječ o plaćanju novčanih kazni) i predsjednik okružnog suda.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.:

predsjednik okružnog suda koji odlučuje u hitnom postupku.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Zahtjev za odbijanje priznavanja mora se podnijeti u skladu s člankom 13. predsjedniku okružnog suda koji odlučuje u hitnom postupku.

Zahtjev za odbijanje izvršenja mora se podnijeti u skladu s člankom 13. predsjedniku okružnog suda koji odlučuje u hitnom postupku.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Luksemburg prihvaća prijevode na francuski i njemački jezik.

Posljednji put ažurirano: 14/05/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Mađarska

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Okružni sudovi.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Okružni sudovi, okružni uredi u Budimpešti i vladini uredi u županijama (dalje u tekstu pod zajedničkim nazivom „okružni uredi“) i policija.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Okružni sud.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Okružni sud.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Mađarski.

Posljednji put ažurirano: 16/07/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost

1.	zabranom ostvarivanja osobnog kontakta s ranjivom stranom i zabranom praćenja te strane
2.	zabranom ostvarivanja kontakta pismom, telefonom ili drugim sredstvima
3.	zabranom prisutnosti na jasno određenim lokacijama
4.	zabranom prosljeđivanja i distribuiranja osobnih podataka i fotografija ranjive strane
5.	zabranom upotrebe osobnih podataka ranjive strane u svrhu naručivanja robe ili usluga od treće osobe
6.	zabranom navođenja treće osobe da stupi u kontakt s ranjivom stranom.

2. Kad je riječ o privremenim mjerama iz stavka 1. točaka od 1. do 6., rok za podnošenje žalbe (članak 391. stavak 2.) ne treba odrediti ako se privremena mjera odobrava na razdoblje do godine dana. Isto se primjenjuje na produljenje privremene mjere nakon kršenja koje je počinila osoba protiv koje je podnesen zahtjev.

3. Sud može sigurnosnim tijelima povjeriti izvršavanje privremenih mjera iz stavka 1. točaka 1. i 3. Članak 382.d stavak 4. primjenjuje se *mutatis mutandis*. U suprotnom, privremene mjere iz stavka 1. izvršavaju se u skladu s odredbama prvog dijela trećeg odjeljka.”

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Zaštitne mjere određuju okružni sudovi (*Bezirksgerichte*). U rijetkim slučajevima zaštitnu mjeru može odrediti i pokrajinski sud (*Landesgericht*) kao prvostupanjski sud ako se pred tim sudom vodi glavni postupak. Tijekom žalbenog postupka zaštitne mjere isto tako mogu odrediti pokrajinski sudovi, ali i viši pokrajinski sudovi (*Oberlandesgerichte*) ili Vrhovni sud (*Oberster Gerichtshof*) kao žalbeni sudovi.

Okružni sudovi izdaju i potvrde o zaštitnim mjerama koje su odredili. Ako, iznimno, zaštitnu mjeru odredi pokrajinski sud, viši pokrajinski sud ili Vrhovni sud, taj je sud odgovoran i za izdavanje potvrde. Stoga, uvijek je sud koji je odredio mjeru onaj koji je odgovoran za izdavanje potvrde o toj mjeri.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Okružni sudovi. Na temelju članka 420. stavka 1. Zakonika o izvršenju sud koji je mjesno nadležan za nalaganje izvršenja strane mjere zaštite u Austriji i odlučivanje o zahtjevu za izvršenje na temelju te mjere zaštite okružni je sud koji ima opću nadležnost za sporove u pogledu zaštićene osobe (što se određuje prema mjestu boravka). Ako se sud ne nalazi u Austriji, nadležan je Okružni sud okruga Innere Stadt u Beču (Bezirksgericht Innere Stadt Wien).

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Okružni sudovi nadležni su i za prilagođavanje stranih mjera zaštite. I u ovom se slučaju mjesna nadležnost temelji na općoj nadležnosti za sporove u pogledu zaštićene osobe (prema mjestu boravka), osim ako se sud nalazi izvan Austrije, u kojem je slučaju nadležan Okružni sud okruga Innere Stadt u Beču (članak 420. stavak 1. Zakonika o izvršenju).

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Na temelju članka 420. stavka 2. Zakonika o izvršenju zahtjevi za odbijanje priznanja ili izvršenja strane mjere zaštite koji ne podliježu vremenskom ograničenju moraju se podnijeti okružnom sudu koji je naložio ili odobrio izvršenje mjere zaštite.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Njemački je jedini jezik koji se prihvaća.

Posljednji put ažurirano: 06/05/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Izvorna jezična inačica ove stranice nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Poljska

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Sljedeća su tijela nadležna za određivanje zaštitnih mjera:

okružni, regionalni i žalbeni sudovi.

Sljedeća su tijela nadležna za izdavanje potvrda:

okružni, regionalni i žalbeni sudovi koji su donijeli odluku o zaštitnim mjerama.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Okružni sudovi.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Okružni sudovi.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Regionalni sudovi.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Poljski.

Posljednji put ažurirano: 27/05/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Portugal

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

U portugalskom pravnom sustavu zaštitne mjere u biti su kaznenopravne prirode i propisane su Kaznenim zakonom, Zakonom o kaznenom postupku i Zakonom br. 112/2009 od 16. rujna 2009. o utvrđivanju pravnog okvira koji se primjenjuje na sprečavanje nasilja u obitelji te zaštitu i pomoć žrtvama nasilja u obitelji.

Međutim, u području građanskog prava moguće je odrediti zaštitne mjere općom zaštitom osobnosti. Članak 70. stavak 2. Građanskog zakonika glasi: „Bez obzira na građanskopravnu odgovornost, ugrožena ili oštećena osoba može zatražiti poduzimanje sudskih mjera primjerenih okolnostima kako bi se spriječilo počinjenje prijetnje ili ublažio učinak već počinjenog kaznenog djela.”

U skladu s time, u građanskom se postupovnom pravu propisuje donošenje posebnih sudskih mjera za sprečavanje svake nezakonite i izravne prijetnje fizičkoj ili moralnoj osobnosti ljudskog bića ili za ublažavanje ili okončanje posljedica kaznenog djela koje je već počinjeno (članak 878. Zakona o parničnom postupku).

Člancima 879. i 880. Zakona o parničnom postupku uređuju se određeni postupovni aspekti te vrste postupka. Ukratko, u skladu s građanskim postupovnim pravom, ako je zahtjev za donošenje sudskih mjera prihvaćen, sud zatim određuje posebne uvjete postupanja kojima tuženik podliježe i, prema potrebi, rok za usklađivanje, kao i obveznu novčanu kaznu za svaki dan kašnjenja u usklađivanju ili za svaku povredu, ovisno o tome što je primjerenije u predmetnom slučaju.

Postoji i odredba za donošenje privremene odluke, protiv koje se ne može podnijeti žalba i koja se naknadno može izmijeniti ili potvrditi u samom postupku, u slučajevima kada se razmatranjem dokaza koje je podnijela osoba koja zahtijeva donošenje sudskih mjera otkrije mogućnost neposredne i nepovratne štete za njihovu fizičku ili moralnu osobnost i ako:

- a) sud ne može sa sigurnošću utvrditi postojanje, opseg ili ozbiljnost prijetnje ili prouzročene kaznenog djela ili
- b) zbog posebne hitnosti potrebno je donošenje sudskih mjera bez saslušanja suprotne strane.

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Portugalska tijela pred kojima se treba pozvati na zaštitnu mjeru naloženu u drugoj državi članici su: opći odjeli (*Juízo de Competência Genérica*) ili lokalni građanski odjeli (*Juízo local cível*) relevantnog okružnog suda. Ista su tijela odgovorna za provedbu te mjere.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Portugalska tijela pred kojima se treba pozvati na zaštitnu mjeru naloženu u drugoj državi članici i/ili koja su nadležna za izvršenje takve mjere su: opći odjeli (*Juízo de Competência Genérica*) ili lokalni građanski odjeli (*Juízo local cível*) nadležnog suda.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Portugalska tijela nadležna za prilagodbu zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1. su opći odjeli ili lokalni građanski odjeli nadležnog okružnog suda.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Sudovi kojima se podnose zahtjevi za odbijanje priznavanja i, prema potrebi, izvršenja u skladu s člankom 13. su opći odjeli ili lokalni građanski odjeli nadležnog okružnog suda.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Prihvaćeni je jezik za prijevode iz članka 16. stavka 1. **portugalski**.

Posljednji put ažurirano: 21/02/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Rumunjska

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

Zakon br. 217/2003 o sprečavanju i borbi protiv nasilja u obitelji, ponovno objavljen

Privremeni nalog za zaštitu

Privremene naloge za zaštitu izdaju policijski službenici koji smatraju da postoji neposredna opasnost da bi život, tjelesni integritet ili sloboda osobe mogli biti ugroženi činom obiteljskog nasilja. Kako bi provjerili upućivanja, utvrdili istinu i pronašli rješenje, policijski službenici imaju pravo izvoditi dokaze.

Nalog sadržava pojedinosti o datumu, vremenu i mjestu izdavanja; prezime, ime, naziv radnog mjesta i policijsku jedinicu kojoj pripada policijski službenik koji izdaje privremeni nalog za zaštitu; informacije kojima se jasno identificiraju počinitelj i žrtva; opis činjeničnih razloga za privremeni nalog za zaštitu i navođenje dokaza; pravnu osnovu; datum i vrijeme stupanja na snagu i prestanka zaštitnih mjera; pravo na osporavanje naloga, rok za ostvarivanje tog prava i sud kojem se može podnijeti žalba.

Nalog za zaštitu potpisuje policijski službenik koji ga izdaje.

Privremenim nalogom o zaštiti uvode se zaštitne mjere kojima je cilj smanjiti utvrđenu neposrednu opasnost: privremena evakuacija nasilnika; vraćanje žrtve u zajednički dom; držanje nasilnika na određenoj minimalnoj udaljenosti od žrtve; obveza nasilnika da neprekidno nosi elektronsku narukvicu; predaja sveg oružja koje pripada nasilniku policiji.

Obveze i zabrane izrečene nasilniku stupaju na snagu odmah po izdavanju, bez sudskog poziva ili roka. Nalog za zaštitu uručit će se nasilniku i žrtvi.

Policijska jedinica kojoj službenik koji izdaje nalog pripada dostavit će nalog uredu javnog tužitelja pri nadležnom sudu na čijem je području nadležnosti nalog izdan. Javni tužitelj u nadležnom uredu javnog tužitelja odlučuje o potrebi zadržavanja zaštitnih mjera koje je naložila policija.

Nalog se može osporavati pred nadležnim sudom.

Nalog za zaštitu

Osoba čiji su život, fizički ili mentalni integritet ili sloboda ugroženi činom nasilja može od suda zatražiti izdavanje naloga za zaštitu kojim se privremeno određuje: privremena evakuacija nasilnika; vraćanje žrtve u obiteljski dom; da je nasilnikovo pravo korištenja ograničeno samo na dio stambenog objekta; da se žrtva smjesti za pomoć; da se nasilnik mora držati na određenoj minimalnoj udaljenosti od žrtve; da se nasilniku brani da posjećuje određena mjesta ili područja; da nasilnik obvezno nosi elektronsku narukvicu; zabrana svakog kontakta sa žrtvom; da nasilnik mora predati sve oružje policiji; tko skrbi o maloljetnoj djeci i gdje ona borave.

Trajanje mjera određuje sudac, ali ne može biti dulje od šest mjeseci računajući od datuma izdavanja naloga. Zahtjevi su u nadležnosti suda na čijem području žrtva ima domicil ili boravište.

Zahtjev se mora sastaviti na [standardnom obrascu](#) (31 Kb) i oslobođen je od plaćanja sudske pristojbe.

Nalog za zaštitu je izvršiv. Presuda se izvršava bez sudskog poziva ili roka. Nalog mora poštovati i zaštićena osoba.

Na dan izdavanja kopija izreke presude dostavlja se odjelima rumunjske policije na čijem području nadležnosti žive žrtva i napadač. Nalog izvršava policija bez odlaganja ili se izvršava pod nadzorom policije.

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Na temelju članka 28. Zakona br. 217/2003 o sprečavanju i suzbijanju nasilja u obitelji, ponovno objavljenog, policijski službenici koji u obavljanju svojih dužnosti utvrde neposredan rizik za život osobe, fizički integritet ili slobodu ugroženu činom nasilja u obitelji mogu izdati privremeni nalog za zaštitu kako bi se taj rizik umanjio.

Tijela nadležna za izdavanje naloga za zaštitu su okružni sudovi koji su nadležni u mjestu gdje žrtve imaju boravište ili prebivalište, u skladu s člankom 40. Zakona br. 217/2003 o sprečavanju i borbi protiv nasilja u obitelji, ponovno objavljenog.

Na temelju članka 3. članka 1./5. Hitne uredbe Vlade br. 119/2006 o mjerama potrebnima za provedbu određenih uredbi Zajednice od dana pristupanja Rumunjske EU-u, odobrene kako je izmijenjena Zakonom br. 191/2007, kako je izmijenjen, sudovi odlučuju o zahtjevima za izdavanje potvrda donošenjem odluka na zatvorenoj sjednici, bez pozivanja stranaka.

Protiv odluke kojom se zahtjev odobrava ne može se podnijeti žalba. Protiv odluke kojom se zahtjev odbija može se podnijeti žalba samo u roku od pet dana nakon primitka obavijesti.

Potvrda se izdaje zaštićenoj osobi, a njezin se primjerak dostavlja osobi koja predstavlja prijetnju, koju se obavještava da je tako potvrđena zaštitna mjera priznata i izvršiva u svim državama članicama Europske unije.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Na temelju članka 32. i članka 46. stavka 2. Zakona br. 217/2003 o sprečavanju i suzbijanju nasilja u obitelji, ponovno objavljenog, privremeni nalog za zaštitu ili nalog za zaštitu izvršava policija, bez odgode, ili se, prema potrebi, izvršava pod nadzorom policije.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Na temelju članka 8. članka 1./5. Hitne uredbe Vlade br. 119/2006 o mjerama potrebnima za provedbu određenih uredbi Zajednice od dana pristupanja Rumunjske EU-u, odobrene kako je izmijenjena Zakonom br. 191/2007, kako je izmijenjen, kako bi se izvršila presuda donesena u drugoj državi članici Europske unije kojom se uvode zaštitne mjere koje su nepoznate ili se razlikuju od onih predviđenih rumunjskim pravom, nadležni rumunjski sudovi će, u skladu s člankom 11. Uredbe (EU) br. 606/2013, prilagoditi činjenične elemente zaštitnih mjera kako bi bile izvršive u Rumunjskoj u skladu s rumunjskim pravom te odrediti mjere koje imaju istovrsne učinke i kojima se nastoji postići slične ciljeve i interese. Mjera koju je donio rumunjski sud ne može proizvesti učinke koji prelaze one koji su predviđeni pravom države članice podrijetla u slučaju mjere utvrđene u presudi koju je donio sud u državi članici podrijetla. Prilagodba se provodi po službenoj dužnosti ili na zahtjev predmetne stranke, tijekom postupka odlučivanja o zahtjevima za proglašenje izvršivosti ili odbijanje priznanja ili izvršenja presude, ili u glavnom postupku.

Nadležan je okružni sud.

Ako sud utvrdi da je prilagodba potrebna, nalaže pozivanje stranaka. Obvezno je prisustvo javnog tužitelja.

Protiv presude u kojoj je sud prilagodio presudu donesenu u drugoj državi članici može se izjaviti žalba u roku od deset dana nakon primitka obavijesti. Protiv presude donesene povodom izjavljene žalbe ne može se uložiti žalba.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Na temelju članka 1. članka 1./5. Hitne uredbe Vlade br. 119/2006 o mjerama potrebnima za provedbu određenih uredbi Zajednice od dana pristupanja Rumunjske EU-u, odobrene kako je izmijenjena Zakonom br. 191/2007, kako je izmijenjen, zahtjevi za odbijanje priznanja i zahtjevi za odbijanje izvršenja u Rumunjskoj presuda koje sadržavaju zaštitne mjere donesene u drugoj državi članici Europske unije potpadaju pod nadležnost okružnih sudova, u skladu s Uredbom (EU) br. 606/2013.

Posljednji put ažurirano: 16/02/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Slovačka

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

1. Vrste obveza/zabrana na temelju zaštitnih mjera (sadržaj zaštitnih mjera):

(a) hitna mjera može se odrediti na temelju [Zakona o parničnom postupku](#) (članak 324. i dalje). Na temelju hitne mjere stranci se može naložiti, na primjer: (i) da se privremeno suzdrži od ulaska u kuću ili stan u kojem boravi osoba u odnosu na koju se stranku osnovano sumnjiči da bi počinila nasilje; da ne ulazi ili da ulazi samo na ograničenoj osnovi u kuću ili stan, radno mjesto ili drugo mjesto gdje živi, uobičajeno se nalazi ili koje redovito posjećuje osoba čiji tjelesni ili psihički integritet stranka ugrožava svojim ponašanjem; da ne kontaktira u potpunosti ili djelomično, bilo u pisanom obliku, telefonom, elektroničkom komunikacijom ili na drugi način s osobom čiji tjelesni ili psihički integritet može biti ugrožen takvim ponašanjem; da se ne približava ili da se približava samo na ograničenoj osnovi, na određenoj udaljenosti, osobi čiji tjelesni ili psihički integritet može biti ugrožen ponašanjem stranke (ii) u članku 325. stavku 2. točkama od (e) do (h) Zakona o parničnom postupku navode se primjeri najčešćih vrsta hitnih mjera. To znači da popis hitnih mjera u zakonu nije konačan i sud može izreći druge vrste hitnih mjera. Stoga sud može odrediti hitne mjere slične mjerama predviđenima člankom 3. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 606/2013 o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima, i bilo koje druge mjere koje smatra potrebnima i primjerenima;

(b) na temelju [Zakona o policiji](#) policija može, na primjer, naložiti osobi:

(i) da se suzdrži od ulaska na određena mjesta ili od boravka na određenim mjestima ili zahtijevati da ostane na određenom mjestu (članak 27.). Ova obveza ne smije trajati dulje nego što je potrebno (što znači da se može odrediti isključivo na vrijeme koje je nužno potrebno)

(ii) da napusti zajedničko prebivalište (članak 27.a). Zakon o policiji omogućava policijskim službenicima davanje naloga osobi da napusti stan ili kuću ili druge prostore koje koristi u neposrednoj blizini zajedno s ugroženom osobom (zajedničko prebivalište), ako postoje okolnosti, osobito s obzirom na prethodne napade, koje upućuju na to da će se ta osoba vjerojatno upustiti u napad na život, zdravlje ili slobodu ugrožene osobe ili da će ozbiljno ugroziti ljudsko dostojanstvo ugrožene osobe. Nalog za napuštanje zajedničkog prebivališta uključuje zabranu toj osobi da se vrati u zajednički prostor deset dana nakon što joj je naloženo da napusti taj prostor. Policijski službenik može osobi izdati nalog da napusti zajedničko prebivalište čak i u njezinoj odsutnosti. Osoba kojoj je naloženo napuštanje zajedničkog prebivališta ne smije se za trajanja zabrane približiti ugroženoj osobi na manje od deset metara.

2. Tijela koja izdaju mjeru:

(a) Prethodnu odluku izdaje pravosudno tijelo (građanski sud).

(b) Nalog za napuštanje zajedničkog prebivališta izdaje upravno tijelo – uz napomenu da nije riječ o upravnom tijelu koje jamči nepristranost i pravo svih stranaka da budu saslušane. Protiv naloga za napuštanje zajedničkog prebivališta nije dopuštena žalba ili revizija pravosudnom tijelu.

3. Najdulje moguće trajanje mjere:

(a) Hitne mjere uglavnom nisu vremenski ograničene. Međutim, na temelju članka 330. stavka 1. i prve rečenice članka 336. stavka 1. Zakona o parničnom postupku sud može vremenski ograničiti odluku. Hitna se mjera mora povući ako zaštićena osoba ne poduzme mjere za donošenje odluke o glavnoj stvari (ako ne podnese tužbu) ili ako je zahtjev za odluku o glavnoj stvari odbijen ili odbačen, ili ako je tužba odbijena ili odbačena, ili ako je glavni postupak obustavljen (članak 336. stavci 3. i 4. Zakona o parničnom postupku). Mjera se mora povući i kad sud prihvati tužbu u glavnom postupku (članak 337. stavak 3. Zakona o parničnom postupku).

(b) Vrijeme je ograničeno: vrijeme koje je nužno potrebno znači 48 sati u slučaju pritvora i deset dana u slučaju naloga za napuštanje zajedničkog prebivališta. Međutim, policija može produljiti učinak naloga za napuštanje zajedničkog prebivališta podnošenjem zahtjeva za hitnu mjeru (vidjeti u nastavku). Nalog za napuštanje zajedničkog prebivališta opoziva se kada se izda hitna mjera ili kada građanski sud odbije tužbu.

4. Nacionalni sustav izvršenja za provedbu zaštitnih mjera:

(a) Hitna mjera može se provesti (ako je potrebno) čim je uručena osumnjičenoj osobi. Za izvršenje odluke potrebno je sudjelovanje izvršitelja. Izvršitelj može izreći novčanu kaznu osobi za koju se sumnja da nije postupila u skladu s privremenom mjerom ([Zakon o izvršenju](#), članak 192.).

(b) Policija može upotrijebiti silu radi svladavanja otpora nasilne osobe i radi uklanjanja osobe iz zajedničkog doma (Zakon o policiji, članak 51.) ili radi provedbe drugih policijskih naredbi kako bi se zajamčila sigurnost osoba.

5. Kazne u slučaju nepoštovanja mjera:

(a) U slučaju nepoštovanja hitne mjere osumnjičena osoba kaznit će se kaznom zatvora od jedne do pet godina (E⁷ Kazneni zakon, članak 349.). Međutim, mora postojati dokaz o namjeri osumnjičene osobe da počinii kazneno djelo (da prekrši obvezu izrečenu zaštitnom mjerom). Vidjeti točku 4. podtočku (a).

(b) Vidjeti točku 4. podtočku (b).

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Nadležna tijela za određivanje zaštitnih mjera u Slovačkoj Republici svi su okružni sudovi. Svi okružni sudovi podjednako su nadležni za izdavanje potvrda u skladu s člankom 5. Uredbe.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere
Zaštitne mjere izdane u drugoj državi članici moraju se podnijeti III. okružnom sudu u Bratislavi. Policija i izvršitelji nadležni su za provođenje takvih mjera.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

III. okružni sud u Bratislavi nadležan je za prilagodbu zaštitnih mjera kako bi proizvodile učinke u skladu s člankom 11. stavkom 1. Uredbe.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Zahtjevi za odbijanje priznavanja ili za izvršenje moraju se podnijeti III. okružnom sudu u Bratislavi.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Prihvaćeni su jezici slovački i češki.

Posljednji put ažurirano: 31/05/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Finska

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

U Finskoj su zaštitne mjere iz Direktive 2011/99/EU i Uredbe (EU) br. 606/2013 propisane Zakonom o zabrani približavanja (898/1998).

Zakonom je predviđeno određivanje zabrane približavanja radi sprečavanja kaznenog djela protiv života i tijela, slobode ili privatnosti, opasnosti od takvog kaznenog djela ili druge vrste ozbiljnog uznemiravanja. Ako osoba koja se osjeća ugroženom i osoba protiv koje je zatraženo određivanje zabrane približavanja trajno žive u istom kućanstvu, zabrana približavanja može se odrediti kako bi se spriječilo kazneno djelo protiv života i tijela ili slobode ili opasnost od takvog kaznenog djela (*zabrana približavanja žrtvi nasilja u obitelji*).

Direktiva 2011/99/EU primjenjuje se na zabrane približavanja određene u Finskoj zbog kaznenog djela ili navodnog kaznenog djela. Ako se zabrana približavanja ne odnosi na kazneno djelo iz Direktive, podliježe Uredbi (EU) br. 606/2013.

Kao što je detaljnije navedeno u relevantnoj sudskoj odluci, osoba protiv koje je određena zabrana približavanja ne smije se susresti s osobom koja je stavljena pod zaštitu niti stupiti, kao ni pokušati stupiti u kontakt s tom osobom ni na koji način (*standardna zabrana približavanja*). Zabrano je i slijediti te promatrati osobu stavljenu pod zaštitu. Osoba protiv koje je određena zabrana približavanja žrtvi nasilja u obitelji mora napustiti dom u kojem živi s osobom stavljenom pod zaštitu i ne smije se u njega vratiti. Ako se opravdano vjeruje da standardna zabrana približavanja nije dovoljna, zabranu je moguće proširiti.

U tom se slučaju zabrana približavanja odnosi i na približavanje domu, kući za odmor ili radnom mjestu osobe stavljene pod zaštitu ili drugom sličnom, posebno navedenom mjestu (*proširena zabrana približavanja*). Međutim, zabrana približavanja ne odnosi se na opravdane kontakte i na one koji su očito potrebni. Poželjno je da se već u odluci o određivanju zabrane približavanja utvrde pojedinosti svih potrebnih kontakata.

Zabrana približavanja određuje se na najviše godinu dana. Zabrana približavanja žrtvi nasilja u obitelji određuje se na najviše tri mjeseca. Zabrana približavanja stupa na snagu nakon što okružni sud donese odluku o njezinu određivanju. Ta se odluka mora poštovati bez obzira na žalbu, osim ako viši sud pred kojim se vodi postupak odluči drugačije. Zabrana približavanja može se obnoviti. U tom se slučaju može odrediti na najviše dvije godine. Zabrana približavanja žrtvi nasilja u obitelji može se obnoviti na najviše tri mjeseca.

Svatko tko opravdano smatra da ga druga osoba ugrožava ili uznemirava može zatražiti određivanje zabrane približavanja. Zahtjev može podnijeti i tijelo nadležno za kazneni progon, policija ili služba za socijalnu skrb. Zahtjev se može podnijeti u usmenom ili pisanom obliku koristeći se posebnim obrascem. Predmete koji se odnose na zabrane približavanja rješava okružni sud. Nadležni je sud okružni sud prema mjestu prebivališta osobe koju je potrebno staviti pod zaštitu ili prema mjestu na koje se uglavnom odnosi zabrana približavanja. Ako je osoba protiv koje je zatražena zabrana približavanja osumnjičena za kazneno djelo koje bi moglo biti relevantno za rješavanje predmeta u vezi sa zabranom približavanja, nadležni kazneni sud ovlašten je odlučiti i o zabrani približavanja.

Odredbе se odnose na kazneni postupak primjenjuju se, koliko je to primjereno, na raspravu u predmetu u vezi sa zabranom približavanja. U skladu s finskom sudskom praksom zabrana približavanja gotovo se uvijek određuje kao neovisna mjera odvojena od rasprave u kaznenom predmetu, iako se o njoj može odlučivati i u okviru kaznenog postupka.

Zabrana približavanja može se odrediti ako se opravdano pretpostavlja da će osoba protiv koje se zahtijeva njezino određivanje počinii kazneno djelo protiv života i tijela, slobode ili privatnosti osobe koja se osjeća ugroženom ili je ozbiljno uznemiravati na neki drugi način.

Zabrana približavanja žrtvi nasilja u obitelji može se odrediti ako je, prema prijetnjama koje je uputila ili prema prethodnim kaznenim djelima ili drugom ponašanju, vjerojatno da će osoba protiv koje se zahtijeva njezino određivanje počinii kazneno djelo protiv života i tijela ili slobode osobe koja se osjeća ugroženom, a određivanje zabrane približavanja nije nerazumno s obzirom na težinu kaznenog djela od kojeg postoji opasnost, okolnosti u kojima osobe žive u istom kućanstvu i druge činjenice iznesene u predmetu.

Pri procjeni preduvjeta za određivanje zabrane približavanja potrebno je obratiti pozornost na okolnosti uključenih osoba, prirodu svakog prošlog kaznenog djela ili uznemiravanja te na činjenicu njihova ponavljanja, kao i na to kolika je vjerojatnost da će osoba protiv koje se zahtijeva određivanje zabrane približavanja nastaviti s uznemiravanjem ili počinii kazneno djelo protiv osobe koja se osjeća ugroženom.

Može se odrediti i privremena zabrana približavanja. O tome odlučuje službenik koji ima ovlast lišavanja slobode ili sud. Službenik koji ima ovlast lišavanja slobode mora svoju odluku bez odgađanja dostaviti na razmatranje nadležnom okružnom sudu, a najkasnije u roku od tri dana.

U načelu stranke same snose troškove razmatranja predmeta povezanog sa zabranom približavanja. Međutim, ako postoje važni razlozi, sud može naložiti jednoj stranci da plati sve opravdane sudske troškove protivne stranke ili dio tih troškova. Ne naplaćuje se nikakva sudska pristojba.

Sve stranke imaju pravo na odvjetnika, kao i na besplatnu pravnu pomoć ako su ispunjeni uvjeti iz Zakona o pravnoj pomoći (257/2002).

Sud mora odmah u policijski računalni sustav unijeti sudsku odluku o određivanju, ukidanju ili izmjeni zabrane približavanja.

O sudskoj se odluci obavješuje i podnositelja zahtjeva, osobu koju je potrebno zaštititi zabranom približavanja i osobu protiv koje se zahtijevalo određivanje zabrane približavanja. Sudsku je odluku osobi protiv koje je određena zabrana približavanja potrebno dostaviti na provjerljiv način, osim ako je izrečena ili donesena u prisutnosti te osobe.

Izvršenje zabrane približavanja nadgleda policija.

Kršenje zabrane približavanja kažnjivo je u skladu s poglavljem 16. člankom 9.a Kaznenog zakonika (39/1889).

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Sljedeća su tijela nadležna za određivanje zaštitnih mjera:

opći sudovi (okružni sudovi, žalbeni sudovi i Vrhovni sud).

Sljedeća su tijela nadležna za izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.:

opći sudovi (okružni sudovi, žalbeni sudovi i Vrhovni sud).

Potvrdu izdaje sud koji je odredio zabranu približavanja obuhvaćenu područjem primjene Uredbe i navedenu u Zakonu o zabrani približavanja (898/1998).

Potvrda se izdaje u skladu s člancima od 5. do 7. Uredbe. O potvrdi se obavješuje osobu koja predstavlja opasnost u skladu s člankom 8. Uredbe i člankom 5. Zakona (227/2015) o provedbi Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima.

<https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index.html>

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Okružni sud u Helsinkiju.

Podaci za kontakt: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Zaštitna mjera određena u drugoj državi članici priznaje se u Finskoj u skladu s člankom 4. stavkom 1. Uredbe bez provođenja zasebnog postupka, kako je propisano u članku 4. Zakona (227/2015) o provedbi Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima. Takva se zaštitna mjera unosi u registar iz članka 15. Zakona o zabrani približavanja (898/1998) na isti način kao i zabrana približavanja određena u Finskoj.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Okružni sud u Helsinkiju.

Podaci za kontakt: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Zaštitna se mjera prilagođava na način opisan u članku 11. Uredbe u skladu s pisanim postupkom iz članka 3. Zakona (227/2015) o provedbi Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Okružni sud u Helsinkiju.

Podaci za kontakt: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Priznavanje ili izvršenje sudske odluke odbija se na temelju članka 13. Uredbe u skladu s pisanim postupkom iz članka 3. Zakona (227/2015) o provedbi Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Prihvaćeni su jezici finski, švedski i engleski. Možda će biti prihvaćena i potvrda izdana na nekom drugom jeziku ako su ispunjeni svi ostali uvjeti.

Posljednji put ažurirano: 19/04/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Švedska

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

U švedskom pravu ne postoje građanskopravne zaštitne mjere navedene u Uredbi (EU) br. 606/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima. Stoga ne postoji ni tijelo ovlašteno za određivanje takvih mjera ni izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

Na zaštitnu se mjeru određenu u drugoj državi članici može pozvati pred javnim tužiteljem (*åklagaren*) u mjestu u kojem će se mjera provoditi ili uglavnom provoditi.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Za prilagodbu zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1. nadležan je javni tužitelj u mjestu u kojem će se mjera provoditi ili uglavnom provoditi.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Zahtjev za odbijanje priznavanja u skladu s člankom 13. potrebno je podnijeti Okružnom sudu (*tingsrätt*) u Stockholmu.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Švedski.

Posljednji put ažurirano: 30/05/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Engleska i Wales

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

Engleska i Wales

Zaštitne mjere u drugim zemljama (tj. mjere određene u Ujedinjenoj Kraljevini koje treba priznati i izvršiti u drugim državama članicama EU-a)

Svaki podnositelj zahtjeva za nacionalnu zaštitnu mjeru u okviru područja primjene Uredbe ili osoba zaštićena takvom mjerom (npr. mjere iz naloga donesenih u skladu sa Zakonom o zaštiti od uznemiravanja iz 1997. ili, u kontekstu obitelji, naloga za zabranu uznemiravanja, naloga za udaljenje iz zajedničkog kućanstva i naloga za zaštitu od prisilnog braka) može sudu koji je odredio mjeru podnijeti zahtjev za izdavanje potvrde o zaštitnoj mjeri na temelju tog sustava kako bi se dodijeljena zaštita proširila na područje druge države članice EU-a. Ti su sudovi u Engleskoj i Walesu sljedeći:

obiteljski sud

okružni sud

Visoki sud (Obiteljski odjel i Odjel Kraljičina stola)

magistratski sud (koji može izdati nalog za zaštitu od nasilja u obitelji)

Sud za zaštitu osoba s invaliditetom.

Pojedinosti o odgovarajućim postupcima koje treba slijediti u vezi s tim mjerama utvrđene su u zakonodavstvu i primjenjivim pravilnicima o obiteljskom postupku i parničnom postupku, a riječ je o novom dijelu 38. Pravilnika o obiteljskom postupku (Upute za postupanje 38.A uz Pravilnik o obiteljskom postupku) i novom odjeljku VI. dijela 74. Pravilnika o parničnom postupku.

Svakom se od navedenih sudova možete obratiti za pomoć u podnošenju zahtjeva. U pripremi je i letak koji će biti dostupan na internetskim stranicama Službe sudova i tribunala (HMCTS).

Ako su uvjeti ispunjeni, sud izdaje potvrdu na propisanom obrascu (jedinstveni obrazac za EU), koju predaje zaštićenoj osobi odnosno podnositelju zahtjeva. Zaštićena osoba od suda može zatražiti i prevedenu potvrdu.

Sud obavještava „osobu koja predstavlja opasnost“ da je potvrda izdana (i da se primjenjuje u cijelom EU-u). Izdavanje potvrde ne može se pobijati žalbom, ali moguće je podnijeti zahtjev za ispravak ili povlačenje potvrde.

Potvrda podrazumijeva da je zaštitna mjera određena u korist zaštićene osobe automatski priznata i, prema potrebi, izvršiva u svakoj drugoj državi članici (osim Danske, koja nije obvezana Uredbom).

Priznavanje i izvršenje zaštitnih mjera iz drugih zemalja (mjera druge države članice u Ujedinjenoj Kraljevini)

Zaštitna mjera određena u drugoj državi članici automatski se priznaje, bez potrebe za provedbom posebnog postupka, te je izvršiva bez izjave o izvršivosti. Odluku o takvoj mjeri nije potrebno podnijeti sudu na priznavanje.

Ako zaštićena osoba traži „prilagodbu činjeničnih elemenata“ zaštitne mjere određene u njezinu korist (npr. nova adresa i sl.) i/ili traži izvršenje mjere u slučaju navodnog kršenja, može podnijeti zahtjev jednom od sljedećih sudova u Engleskoj i Walesu:

obiteljski sud

okružni sud

Visoki sud (Obiteljski odjel).

Ti sudovi mogu (ako to osoba traži) na odgovarajući način prilagoditi mjeru. „Osoba koja predstavlja rizik“ obavještava se o uvedenim izmjenama (i kaznama za kršenje mjere).

Ti sudovi mogu izvršiti zaštitnu mjeru određivanjem bilo koje od građanskopravnih sankcija koje mogu primijeniti pri izvršavanju nacionalnih zaštitnih mjera, kao što su nalozi za zabranu uznemiravanja u skladu sa Zakonom o zaštiti od uznemiravanja iz 1997.

„Osoba koja predstavlja rizik“ može nekom od tih sudova podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja ili izvršenja zaštitne mjere iz druge zemlje, ali osnove za odobrenje tog zahtjeva konkretno su određene i ograničene. Mjera bi za to trebala biti očito protivna javnom poretku ili nespojiva s nacionalnom odlukom.

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

U Engleskoj i Walesu

obiteljski sud

okružni sud

Visoki sud (Obiteljski odjel i Odjel Kraljičina stola)

magistratski sud

Sud za zaštitu osoba s invaliditetom.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

U Engleskoj i Walesu

obiteljski sud

okružni sud

Visoki sud (Obiteljski odjel).

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

U Engleskoj i Walesu

obiteljski sud

okružni sud

Visoki sud (Obiteljski odjel).

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

U Engleskoj i Walesu

okružni sud

obiteljski sud

Visoki sud (Obiteljski odjel).

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

To je u svim jurisdikcijama Ujedinjene Kraljevine engleski jezik.

Posljednji put ažurirano: 06/08/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Sjeverna Irska

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

Sjeverna Irska

Zaštitne mjere u drugim zemljama (tj. mjere određene u Ujedinjenoj Kraljevini koje treba priznati i izvršiti u drugim državama članicama EU-a)

Svaki podnositelj zahtjeva za nacionalnu zaštitnu mjeru u okviru područja primjene Uredbe ili osoba zaštićena takvom mjerom može sudu koji je odredio mjeru podnijeti zahtjev za izdavanje potvrde o zaštitnoj mjeri na temelju tog sustava kako bi se dodijeljena zaštita proširila na područje druge države članice EU-a. U Sjevernoj Irskoj ti su sudovi:

okružni sud

Visoki sud

magistratski sud.

Ako su uvjeti ispunjeni, sud izdaje potvrdu na propisanom obrascu (jedinstveni obrazac za EU), koju predaje zaštićenoj osobi odnosno podnositelju zahtjeva. Zaštićena osoba od suda može zatražiti i prevedenu potvrdu.

Sud obavještava „osobu koja predstavlja opasnost“ da je potvrda izdana (i da se primjenjuje u cijelom EU-u). Izdavanje potvrde ne može se pobijati žalbom, ali moguće je podnijeti zahtjev za ispravak ili povlačenje potvrde.

Potvrda podrazumijeva da je zaštitna mjera određena u korist zaštićene osobe automatski priznata i, prema potrebi, izvršiva u svakoj drugoj državi članici (osim Danske, koja nije obvezana Uredbom).

Potvrda EU-a može se na zahtjev dobiti od suda koji je odredio nacionalnu zaštitnu mjeru.

Priznavanje i izvršenje zaštitnih mjera iz drugih zemalja (mjera druge države članice u Ujedinjenoj Kraljevini)

Zaštitna mjera određena u drugoj državi članici automatski se priznaje, bez potrebe za provedbom posebnog postupka, te je izvršiva bez izjave o izvršivosti. Odluku o takvoj mjeri nije potrebno podnijeti sudu na priznavanje.

Ako zaštićena osoba traži „prilagodbu činjeničnih elemenata“ zaštitne mjere određene u njezinu korist (npr. nova adresa i sl.) i/ili traži izvršenje mjere u slučaju navodnog kršenja, može podnijeti zahtjev jednom od sljedećih sudova u Sjevernoj Irskoj:

okružnom sudu

Visokom sudu.

Ti sudovi mogu (ako to osoba traži) na odgovarajući način prilagoditi mjeru. „Osoba koja predstavlja rizik“ obavještava se o uvedenim izmjenama (i kaznama za kršenje mjere). Ti sudovi mogu izvršiti zaštitnu mjeru određivanjem bilo koje od građanskopravnih sankcija koje mogu primijeniti pri izvršavanju nacionalnih zaštitnih mjera, kao što su nalozi za zabranu uznemiravanja u skladu s Uredbom o zaštiti od uznemiravanja (Sjeverna Irska) iz 1997.

„Osoba koja predstavlja rizik“ može nekom od tih sudova podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja ili izvršenja zaštitne mjere iz druge zemlje, ali osnove za odobrenje tog zahtjeva konkretno su određene i ograničene. Mjera bi za to trebala biti očito protivna javnom poretku ili nespojiva s nacionalnom odlukom.

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

U Sjevernoj Irskoj

Visoki sud

okružni sud

magistratski sud.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

U Sjevernoj Irskoj

Visoki sud

okružni sud.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

U Sjevernoj Irskoj

Visoki sud

okružni sud.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

U Sjevernoj Irskoj

Visoki sud

okružni sud.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

To je u svim jurisdikcijama Ujedinjene Kraljevine engleski jezik.

Posljednji put ažurirano: 09/08/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Škotska

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

Škotska

Zaštitne mjere u drugim zemljama (tj. mjere određene u Ujedinjenoj Kraljevini koje treba priznati i izvršiti u drugim državama članicama EU-a)

Svaki podnositelj zahtjeva za nacionalnu zaštitnu mjeru u okviru područja primjene Uredbe ili osoba zaštićena takvom mjerom moći će sudu koji je odredio mjeru podnijeti zahtjev za izdavanje potvrde o zaštitnoj mjeri na temelju tog sustava kako bi se dodijeljena zaštita proširila na područje druge države članice EU-a. Ti su sudovi u Škotskoj sljedeći:

Vrhovni građanski sud (*Court of Session*)

grofovijški sud.

Ako su uvjeti ispunjeni, sud izdaje potvrdu na propisanom obrascu (jedinstveni obrazac za EU), koju predaje zaštićenoj osobi odnosno podnositelju zahtjeva.

Zaštićena osoba od suda može zatražiti i prevedenu potvrdu.

Sud obavještava „osobu koja predstavlja opasnost“ da je potvrda izdana (i da se primjenjuje u cijelom EU-u). Izdavanje potvrde ne može se pobijati žalbom, ali moguće je podnijeti zahtjev za ispravak ili povlačenje potvrde.

Potvrda podrazumijeva da je zaštitna mjera određena u korist zaštićene osobe automatski priznata i, prema potrebi, izvršiva u svakoj drugoj državi članici (osim Danske, koja nije obvezana Uredbom).

Potvrda EU-a moći će se na zahtjev dobiti od suda koji je odredio nacionalnu zaštitnu mjeru.

Priznavanje i izvršenje zaštitnih mjera iz drugih zemalja (mjera druge države članice u Ujedinjenoj Kraljevini)

Zaštitna mjera određena u drugoj državi članici automatski se priznaje, bez potrebe za provedbom posebnog postupka, te je izvršiva bez izjave o izvršivosti.

Odluku o takvoj mjeri nije potrebno podnijeti sudu na priznavanje.

Ako zaštićena osoba traži „prilagodbu činjeničnih elemenata“ zaštitne mjere određene u njezinu korist (npr. nova adresa i sl.) i/ili traži izvršenje mjere u slučaju navodnog kršenja, može podnijeti zahtjev Vrhovnom građanskom sudu i okružnom sudu koji je nadležan za predmetno područje.

Ti sudovi mogu (ako to osoba traži) na odgovarajući način prilagoditi mjeru. „Osoba koja predstavlja rizik“ obavještava se o uvedenim izmjenama (i kaznama za kršenje mjere).

Ti sudovi mogu izvršiti zaštitnu mjeru postupajući s njome jednako kao s nalogom za zabranu koji izdaje sud u Škotskoj.

„Osoba koja predstavlja rizik“ može nekom od tih sudova podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja ili izvršenja zaštitne mjere iz druge zemlje, ali osnove za odobrenje tog zahtjeva konkretno su određene i ograničene. Mjera bi za to trebala biti očito protivna javnom poretku ili nespojiva s nacionalnom odlukom.

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

U Škotskoj

Vrhovni građanski sud
grofovijski sud.

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

[U Škotskoj](#)

Vrhovni građanski sud
grofovijski sud.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

[U Škotskoj](#)

Vrhovni građanski sud
grofovijski sud.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

[U Škotskoj](#)

Vrhovni građanski sud
grofovijski sud.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

To je u svim jurisdikcijama Ujedinjene Kraljevine engleski jezik.

Posljednji put ažurirano: 12/08/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

[Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima - Gibraltar](#)

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

Gibraltar

Zaštitne mjere u drugim zemljama (tj. mjere određene u Ujedinjenoj Kraljevini koje treba priznati i izvršiti u drugim državama članicama EU-a)

Svaki podnositelj zahtjeva za nacionalnu zaštitnu mjeru u okviru područja primjene Uredbe ili osoba zaštićena takvom mjerom može sudu koji je odredio mjeru podnijeti zahtjev za izdavanje potvrde o zaštitnoj mjeri na temelju tog sustava kako bi se dodijeljena zaštita proširila na područje druge države članice EU-a.

U Gibraltaru se potvrda EU-a može dobiti na Vrhovnom sudu Gibraltara, a primjenjivo zakonodavstvo obuhvaća Propise o priznavanju zaštitnih mjera iz 2015. i Pravilnik o parničnom postupku, koji se primjenjuju i na parnične i na obiteljske postupke. Ako su uvjeti ispunjeni, Vrhovni sud Gibraltara izdaje zaštićenoj osobi potvrdu na propisanom obrascu jedinstvenom za cijeli EU te obavještava „osobu koja predstavlja opasnost“.

Ako su uvjeti ispunjeni, sud izdaje potvrdu na propisanom obrascu (jedinstveni obrazac za EU), koju predaje zaštićenoj osobi odnosno podnositelju zahtjeva. Zaštićena osoba od suda može zatražiti i prevedenu potvrdu.

Sud obavještava „osobu koja predstavlja opasnost“ da je potvrda izdana (i da se primjenjuje u cijelom EU-u). Izdavanje potvrde ne može se pobijati žalbom, ali moguće je podnijeti zahtjev za ispravak ili povlačenje potvrde.

Potvrda podrazumijeva da je zaštitna mjera određena u korist zaštićene osobe automatski priznata i, prema potrebi, izvršiva u svakoj drugoj državi članici (osim Danske, koja nije obvezana Uredbom).

Priznavanje i izvršenje zaštitnih mjera iz drugih zemalja (mjera druge države članice u Ujedinjenoj Kraljevini)

Zaštitna mjera određena u drugoj državi članici automatski se priznaje, bez potrebe za provedbom posebnog postupka, te je izvršiva bez izjave o izvršivosti. Odluku o takvoj mjeri nije potrebno podnijeti sudu na priznavanje.

U Gibraltaru nalog EU-a za zaštitu ima istu snagu i isti učinak kao nalog Vrhovnog suda; automatski se priznaje i izravno je izvršiv. Ako se Vrhovnom sudu podnese zahtjev za izmjenu naloga EU-a za zaštitu, Vrhovni sud može na odgovarajući način prilagoditi mjeru te će o tim izmjenama obavijestiti „osobu koja predstavlja opasnost“.

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

[U Gibraltaru](#)

Vrhovni sud

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere

[U Gibraltaru](#)

Vrhovni sud

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

[U Gibraltaru](#)

Vrhovni sud

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

[U Gibraltaru](#)

Vrhovni sud

Posljednji put ažurirano: 13/08/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.